

> CZYTAJ W NUMERZE
 > WIZYTA KANONICZNA
 > MY I NASZE RODZINY W WIELKIM POŚCIE

epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 231 • Trzecia Niedziela Wielkiego Postu • 19 marca 2017 r.

> SŁOWO TYGODNIA

Z EWANGELII według św. Jana (4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42) fragment

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które [niegdyś] dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła [tam] kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupienia żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem. Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś знаła dar Boży i [wiedziała], kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić” - prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej».

Ks. Marian Rowicki

Chrystus Pan wchodzi w nasze życie bardzo delikatnie i zwyczajnie. Przynosi dar wody żywej – Ducha Świętego, abyśmy mogli czcić Ojca w Duchu i prawdzie. Daje nam się rozpoznać dzięki słowu prawdy jako jedynego Zbawiciela. Szuka nas i wykorzystuje każdą okazję, by się nam objawić, by pokazać nam, jak bardzo nas kocha. Z wielką cierpliwością oczekuje przyjęcia swojej propozycji, przyjęcia Jego nauki.

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Wj 17,3-7;

Ps 95,1-2.6-9;

Rz 5,1-2.5-8;

J 4,42.15;

J 4,5-42

„DAJ MI PIĆ”

Lud na pustyni zapragnął wody, tej dla ciała, by móc żyć. Staje z tym roszczeniem przed Mojżeszem, a ten czyni cud i wprowadza ją ze skały. Samarytanka idzie do studni po wodę, tak jak to czyni każdego dnia, a tam spotyka Jezusa, który daje jej żywą wodę. Daje jej siebie, przywraca prawdziwe spojrzenie na własne życie. Woda od Jezusa nie tylko poi, ale i obmywa. Jezus staje się źródłem.

Ewangelia dzisiejsza przedstawia tę rzeczywistość bardzo wyraźnie. Samarytanka sądząc, że zadrwiono z niej, kiedy Jezus siedząc przy studni powiedział: „Gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kim jest, ten kto ci mówi: Daj mi się napić, prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej” (J 4,10), ona zaczyna dyskutować z Panem. On jednak twierdzi z powagą: „Kto będzie pił tę wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu” (J 4,14). Kto

otrzyma tę wodę, będzie posiadał w sobie trwały zarodek życia wiecznego, łaskę uświęcającą, której Chrystus udziela wszystkim wierzącym w Niego podczas sakramentu chrztu. On jest niewyczerpalnym źródłem i aby poić się tą wodą żywą i orzeźwiająca, trzeba wierzyć i żyć w prawdzie.

Dlatego Chrystus w rozmowie z Samarytanką najprostszą drogą zmierza do otwarcia jej serca na prawdę. Zastanawia nas, jak bardzo zależy Mu na tym, by ona miała odwagę spojrzeć na siebie w prawdzie. Jak w jej wyznaniu szuka punktu zaczepienia, by naprowadzić ją na drogę prawdy. Kiedy na Jego polecenie, by przyprowadziła męża, odpowiada, że nie ma męża, Jezus oświadcza: „Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża. Miałas bowiem pięciu mężów, a ten którego teraz masz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą.” (J 4,18).

Niewielu z nas ma odwagę spojrzeć na siebie w prawdzie. Najczęściej chcielibyśmy znać prawdę o Bogu, o ludziach, o świecie, byle nie ujawnić prawdy o sobie. Prawda jest jak nieskazitelnego środowiska. To w nim przebywa Bóg. To jest środowisko Boże. W nim człowiek czuje się bezpieczny, wolny i szczęśliwy. Jezus szuka ludzi kochających prawdę, którzy oddają Ojcu cześć w najdoskonalszy sposób.

Samarytanka po szczerej rozmowie z Chrystusem już się nie wstydziła gorzkiej prawdy o sobie. Potrafiła wzywać innych, by weszli na tę samą drogę, odkryła jej wartość. Weszła w Boże środowisko i chciała, by jak najwięcej ludzi miało udział w jej szczęściu. Zrozumiała, że prawda jest jedyną drogą do pełni radości i wolności, a serce staje się źródłem wody tryskającej, które bije w górę aż do życia wiecznego.

Rozpalony do czerwoności licznik prędkości życia potrzebuje schłodzenia, aby nie eksplodować. Woda jest również symbolem Ducha Świętego, który gasi pragnienie miłości. Pan Jezus również ma pragnienie – nade wszystko chce, abyś nie zmarnował swojego życia, byś w życiu się zbawił, a nie zabawił. To pragnienie jest treścią życia Pana Jezusa, aż po ostatnie słowo na krzyżu: „Pragnę” (J19,28). Pragnienie Boga i pragnienie człowieka spotykają się we wspólnym punkcie – w miłości. Sukces w życiu polega na tym, aby w końcu spotkały się te dwa pragnienia razem.

Czego dziś najbardziej pragnę? Gdzie szukam zaspokojenia swoich pragnień miłości i nadziei? Jak odpowiadam na pragnienia Pana Jezusa?

Henryka Andrzejewska

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

Papież w Kairze?

W mediach pojawiły się informacje, że być może 20 i 21 maja papież Franciszek złoży wizytę w Kairze i spotka się z wielkim szejkiem muzułmańskiego Uniwersytetu Al-Azhar, Ahmedem Mohammedem al-Tayyebem. Rzecznik Watykanu, Greg Burke odpowiadając na pytanie dziennikarzy, potwierdził, że taka podróż jest planowana, ale nie ma na razie ustalonej ani daty, ani programu. Gdyby do tego doszło, byłaby to pierwsza wizyta papieża w Kairze. W 2000 roku Jan Paweł II odwiedził Egipt, ale był tylko na Synaju.

Zakopane i Fatima

Episkopat Polski weźmie udział w obchodach jubileuszu 100. rocznicy objawień fatimskich. Uroczystości odbędą się 6 czerwca w sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem, które w tym roku świętuje 20-lecie pobytu tam Jana Pawła II. Tego dnia **zostanie ponowiony przez Episkopat akt poświęcenia Polski Niepokalanemu Sercu Maryi**, zgodnie z prośbą, jaka została skierowana przez Matkę Bożą w Fatimie. Pierwszy taki akt miał miejsce w 1946 roku, kiedy to na Jasnej Górze Episkopat Polski pod przewodnictwem prymasa kard. Augusta Hłonda dokonał poświęcenia naszej Ojczyzny Niepokalanemu Sercu Maryi.

Opieka nad Ukraińcami

O opiekę duszpasterską nad migrantami z Ukrainy w Polsce apeluje episkopat tego kraju. Konferencja Biskupów Ukrainy obrządku łacińskiego zwróciła się do Kościoła w Polsce o zapewnienie opieki duszpasterskiej tysiącom Ukraińców pracujących w naszym kraju, bez względu na wyznanie. **Dużym problemem jest to, że wiele ukraińskich małżeństw i rodzin stoi daleko od Kościoła i nie ma żadnych relacji z Bogiem.** Bez Boga trudniej rozwiązywać problemy w rodzinie. Emigracja jest też często przyczyną kryzysów, a nawet grozi rozpadem małżeństwa. Dlatego potrzebna jest również pomoc duchowa.

Ateizm umiera?

Wyniki badań amerykańskich naukowców specjalizujących się w psychologii ewolucyjnej potwierdzają jednoznacznie, że osoby wierzące mają statystycznie więcej dzieci niż ateści. Zdaniem uczonych, **„liczba ludzi niewierzących będzie się stopniowo zmniejszać, podczas gdy wierzących rosnąć”.** Czy to oznacza, że ateizm umrze śmiercią naturalną, jako nieprzystosowany do rzeczywistości relikwiny ślepej drogi ewolucji? Wyniki zostały opublikowane w czasopiśmie „Evolutionary Psychological Science”.

WIZYTA KANONICZNA

Biskup diecezji co pięć lat wizytuje parafie swojej diecezji. Na czas wizytacji to On jest gospodarzem parafii, co symbolizuje przekazanie kluczy od kościoła. Biskup przygląda się pracy księży, wizytuje szkoły, kancelarię, jest obecny na Mszy świętej sprawowanych przez poszczególnych księży. Rozmawia z księżmi, z pracownikami parafii, spotyka się z parafialnymi zespołami i wspólnotami i na tej podstawie wyrabia sobie zdanie o parafii i prowadzonej na niej pracy. Po wizytacji przesyła swoje spostrzeżenia i zalecenia, mające na celu usprawnienie pracy parafialnej.

Duchowo w Księżdu Kardynale powitali-

śmy Apostoła Chrystusa, który przyjechał umocnić nas w wierze. Czynił to przemawiając na każdej Mszy świętej, do zgromadzonych wiernych, w konfesjonale, służąc sakramentem Bożego miłosierdzia. Błogosławił dzieci i matki spodziewające się potomstwa, głosił słowo Boże do wspólnot i błogosławił ich dalszej pracy.

Za te wszelkie dary, które otrzymaliśmy przez ręce naszego Arcybiskupa, Księdza Kazimierza Kardynała Nycza, wyrażamy Bogu wdzięczność w naszych modlitwach za Pasterzy Kościoła i wszystkich wiernych.

ks. Marian

Copyright by W. Łaczyński

BÓG OJCIEC CHRONI NAS, SVOJE DZIECI PRZED SZATANEM, NAJWIĘKSZYM NASZYM NIEPRZYJACIELEM

Gdy osoba wpadnie w szpony złych duchów, nie jest w stanie sama z nich się oswobodzić. Długoletni egzorcysta pisze, że tylko „mocą Bożą możemy odciąć jakiegokolwiek złe wpływy”. Nie pomoże tutaj tylko ludzkie staranie. Musimy mieć świadomość, że jesteśmy tylko stworzeniami, a choć duchy nieczyste też są stworzeniami, są wyższe, bo duchowe. Stwórca ma moc odciąć zniewolenia od takiej osoby, dlatego kapłan egzorcysta modli się do Ojca Niebieskiego, by Ten, mocą z wysoka uwolnił z destrukcyjnego wpływu swoje przybrane dzieci.

Można powiedzieć: „człowiek rodzi się z ciała i krwi, to znaczy z narodzenia ludzkiego, lecz z powodu grzechu potrzebuje narodzić się po raz kolejny, za pomocą narodzenia duchowego, który czyni go dzieckiem Bożym. Dokonuje się to z wody i ducha, to znaczy przez chrzest”. Nie wystarczy już, że jesteśmy koroną stworzenia, po grzechu naszych pierwszych rodziców ludzkość wpadła w grzech pierworodny, potrzebujemy nowego stworze-

nia, nowych narodzin. „Bycie narodzonymi oznacza bardziej bycie w ramionach szatana niż w ramionach Boga. Chrzest wybawia z tej niewoli, czyni nas wolnymi i dziećmi Bożymi”. Dziećmi Jahwe stajemy się podczas chrztu świętego: „Chrzest jest pierwszym aktem Bożej Opatrzności, poprzez który Bóg oddała tego śmiertelnego nieprzyjaciela, będącego również nieprzyjacielem człowieka, szatana.” Od tego momentu Ojciec Niebieski czuwa nad nami i tak możemy powtarzać, i uświadamiać sobie, że: „Jestem umiłowanym dzieckiem Najwyższego, a On nie chce śmierci grzesznika!” Nie jestem dzieckiem diabła i nie chcę śmierci, ale życia w wiecznej radości w niebie wraz ze swoim Stwórcą.

Jako dzieci Boga możemy wołać do Niego: Ojcze. Ta bezpośrednia modlitwa do Boga Ojca odmawiana jest w każdej Mszy Św. w pacierzu, ale także w liturgii egzorcyzmu, dlatego z wiarą odmawiajmy tę modlitwę. Pamiętajmy, że jesteśmy ukończanymi dziećmi Boga.

ks. Paweł Paliga

Ojciec Święty FRANCISZEK

Pan Jezus pozostawił nam wspaniałe przykazanie miłości: miłować Boga całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem, a bliźniego swego jak siebie samego (por. Mt 22,37-39). Z tym przykazaniem związana jest również radość chrześcijańskiej nadziei.

Apostoł Paweł zachęca, byśmy uznali, że jesteśmy grzesznikami i że również nasz sposób miłowania naznaczony jest grzechem. Jednocześnie jednak, niesie nową wieść, orędzie nadziei: Pan otwiera przed nami drogę wyzwolenia, zbawienia. On nam pozwala doświadczać współczucia Ojca i świętować cuda Jego miłości.

Wówczas rozumiemy, że wszystko, co możemy przeżyć i czynić dla braci, jest niczym innym, jak odpowiedzią na to, co Bóg uczynił i nadal czyni dla nas. Co więcej, to sam Bóg, zamieszkując w naszym sercu i w naszym życiu, stale staje się bliski i służy tym wszystkim, których spotykamy na naszej drodze. Sami z siebie nie jesteśmy w stanie prawdziwie kochać: potrzebujemy, aby Pan stale odnawiał dar miłości w naszym sercu, poprzez doświadczenie Jego nieskończonego miłosierdzia. Wtedy będziemy doceniali rzeczy małe, proste i zwyczajne. Będziemy też zdołni, by miłować innych tak, jak ich miłuje Bóg, pragnąc ich dobra, to znaczy, aby byli świętymi, przyjaciółmi Boga.

AUDIENCJA GENERALNA, 15 marca 2017 r.

MY I NASZE RODZINY W WIELKIM POŚCIE

W okresie Wielkiego Postu mamy w sobie ogromny potencjał do zmiany. **Dążymy do podejmowania gorliwego wypełniania naszych postanowień**, często też zachęcamy i podsuwamy pomysły naszym dzieciom do podejmowania wyrzeczeń na miarę ich możliwości. W tym szczególnym dla nas czasie, staczymy codzienną walkę z samym sobą, brakiem czasu, naszymi emocjami. To niezwykle trudne zadanie i wymaga wsparcia.

Możemy brać przykład ze Św. Brata Alberta, który przypomina nam o godności każdego człowieka. Adam Chmielowski porzucił swoją karierę, sławę, aby „dawać się innym”. Dawanie siebie jest wskazówką i zachętą dla nas do podejmowania codziennego trudu, dawania świadectwa z naszej cichej ofiary, z naszego czasu i sił. Musimy pamiętać, że autentyczna przemiana serca wyraża się

w miłosiernym, aktywnym działaniu na rzecz innych. Jan Paweł II powiedział: „Miłosierdzie i chrześcijaństwo to jedno i to samo. Jeśli nie byłoby miłosierdzia, nie ma chrześcijaństwa... Wyznanie wiary musi się dopełnić wyznaniem miłości...”. Idźmy tym śladem. Wsłuchujmy się w słowa skierowane właśnie do nas. Wspierajmy naszych bliskich w ich postanowieniach, a dzieciom wskazujmy właściwe postawy, poprzez zrozumienie ich potrzeb i okazywanie miłości.

Szacunek skierowany na drugiego człowieka dotyczy szczególnie nas rodziców w stosunku do dzieci. To one są treścią naszego życia, naszym szczęściem, ale i troską. Dany im przykład będzie procentował w przyszłości. Potrzebujemy mądrej młodzieży, pełnej zapału i miłości bliźniego. To oni będą wsparciem w naszej przyszłości. Wyka-

zujmy zrozumienie ich trosk, jednocześnie uczmy podejmowania wysiłku, aby umiały cieszyć się z oczekiwanej nagrody.

Oby Wielki Post przyniósł naszym rodzinom nowe światło w przeżywaniu dnia codziennego, aby nasze rodziny otworzyły się na Boży plan wzajemnej pomocy i dostrzegania wsparcia jakiego możemy udzielić potrzebującym, tym najbliższym i wszystkim tym, których spotkamy na swojej drodze. W naszej wędrówce nie może zabraknąć modlitwy, tej szczególnej rozmowy z Panem Bogiem. Odpowiada On na modlitwy wszystkich, którzy przyjęli Jego naukę do swojego życia i starają się Go naśladować. Chce, byśmy zwracali się do Niego z każdą sprawą w modlitwie, i z pewnością, że odpowie na nasze prośby zgodnie ze swoją wolą.

Renata Gut

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **19.03** – niedziela, rozpoczynamy rekolekcje parafialne; nauki w czasie każdej Mszy św., o godz. 17.30 Gorzkie Żale; do kosza przy ołtarzu można składać dar serca dla potrzebujących.
2. Serdeczne Bóg zapłać wszystkim, którzy pomogli nam godnie przeżyć wizytację kanoniczną, dziękujemy tym, którzy wsparli porządkowanie kościoła i terenu wokół, liderom grup i wspólnot parafialnych za poświęcony czas na spotkanie, Radzie Parafialnej za pomoc, Księżom za organizację, Bóg zapłać za udział w adoracji w czasie czterdziestogodzinnych nabożeństw.
3. **20.03** – poniedziałek, Uroczystość św. Józefa, nauki rekolekcyjne godz. 9.30, 18, 20, o godz. 18 Msza św. zbiorowa.
4. **21.03** – wtorek, nauki rekolekcyjne g. 9.30, 18, 20
5. **23.03** – czwartek, o g. 18.30 spotkanie z historykiem Tadeuszem Płuzańskim
6. **24.03** – piątek, Droga Krzyżowa po Mszy św. wieczornej, prowadzi Domowy Kościół, wystawienie Najświętszego Sakramentu, możliwość spowiedzi
7. **25.03** – sobota, Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, Msze św. g. 9, 12, 18, zachęcamy do adopcji dziecka nienarodzonego
8. **26.03** – niedziela, po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie z dziećmi przygotowującymi się do rocznicy I Komunii św.

Zapraszamy na 3 dniowy wyjazd pielgrzymkowo turystyczny po Bożym Ciele 16-18 czerwca

Szlakiem Orlich Gniazd, Ziemia Zagłębia Dąbrowskiego oraz Śląska.
Do zwiedzenia katedry, sanktuaria, zamki, pałace, zabytki techniki, muzea oraz wypoczynek nad największym pojezierzu tamtego regionu.
Zapisy i więcej informacji u ks. Pawła.

Caritas Polska przygotowała spersonalizowany program pomocy dla ofiar konfliktu syryjskiego. Do akcji mogą się włączyć zarówno parafie jak i osoby indywidualne, środowiska czy instytucje, które zadeklarują sześciomiesięczną pomoc dla konkretnej rodziny poprzez stronę www.rodzinarodzinie.caritas.pl. W serwisie internetowym przedstawione są krótkie opisy rodzin z informacją o budżecie rodzinnym. Darczyńca może objąć rodzinę wsparciem całościowym lub częściowym, w zależności od możliwości finansowych.

Wiola Malan

Przeczytaj

> Kardynał Robert Sarah, W drodze do Niniwy

„Wyobraźcie sobie głębokie przemiany, jakich mogłaby doświadczyć wspólnota chrześcijańska, gdyby przez wiele tygodni wszyscy jej członkowie zdecydowanie zmobilizowali całą energię i poświęcili najlepszą część swego czasu i swojej dyspozycyjności na rozważanie i pogłębione studium Ewangelii, i wsluchiwanie się w to, co Duch mówi do siedmiu Kościołów (Ap 3, 22)” – pisze Kardynał Sarah w książce W drodze do Niniwy, namawiając nas, byśmy to sami przeżyli.

Tym kluczowym czasem wielu tygodni przemiany powinien być Wielki Post, jaki przeżywamy co roku. To moment, by wstać, zostawić przeciętność, powiedzieć „nie” swojej słabości i przyzwyczajeniu do grzechu. Na nowo wybrać Chrystusa, Jemu jednemu powiedzieć „tak”.

Wiola Malan

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się
przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,
październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00
a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Konto parafii

Bank BPH SA Warszawa

74 1060 0076 0000 4042 8018 7516

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie
numery EPIFANII razem z epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka

